31983L0183

L 105/64 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* 23.4.1983

NÕUKOGU DIREKTIIV, 28. märts 1983, üksikisikute isikliku vara liikmesriigist alalise importimise suhtes kohaldatava maksuvabastuse kohta

(83/183/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 99,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse assamblee arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

selleks et liikmesriikide inimesed oleksid teadlikumad Euroopa Ühenduse olemasolust, tuleks võtta üksikisikutele tulu toovaid edasisi meetmeid, et luua ühenduses siseturuga sarnased tingimused;

eelkõige on maksutõkked üksikisikute isikliku vara importimisel ühest liikmesriigist teise need, mis takistavad isikute vaba liikumist ühenduses; seetõttu tuleks need tõkked võimalikult suures osas kõrvaldada maksuvabastuse kehtestamise teel;

maksuvabastust võib kohaldada ainult sellise kauba impordi suhtes, mis ei ole kaubanduslikku ega spekulatiivset laadi; seetõttu tuleks maksuvabastuse andmise suhtes kohaldada piiranguid ja tingimusi,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Kohaldamisala

1. Iga liikmesriik võib allpool kehtestatud tingimustel ja juhtudel vabastada üksikisikute teisest liikmesriigist alaliselt imporditud isikliku vara kumuleeruvast käibemaksust, aktsiisist ja muudest tarbimismaksudest, mida tavaliselt sellise vara suhtes kohaldatakse.

2. Käesoleva direktiivi reguleerimisalasse ei kuulu eri- ja/või perioodilised lõivud ja maksud, mis on seotud sellise vara kasutamisega riigis, näiteks mootorsõiduki registreerimismaks, liiklusmaks ja televisioonimaks.

Artikkel 2

Vara suhtes kohaldatavad tingimused

1. Käesolevas direktiivis tähendab "isiklik vara" asjaomaste isikute isiklikuks kasutamiseks mõeldud või nende majapidamises tarvisminevat vara. Selle vara laadi või kogusega ei tohi olla seotud ühtki kaubanduslikku huvi, samuti ei tohi see olla mõeldud majandustegevuseks direktiivi 77/388/EMÜ ([4]) artikli 4 tähenduses. Isikliku vara hulka loetakse siiski ka tööriistad ja instrumendid, mida asjaomane isik kasutab seoses oma kutsealaga.

2. Artiklis 1 sätestatud erand tehakse isikliku vara suhtes:

a) mis on omandatud kooskõlas liikmesriigi siseturul kehtivate üldiste maksustamistingimustega ja mille suhtes ei kohaldata seoses eksportimisega ühtki vabastust kumuleeruvast käibemaksust, aktsiisist või mis tahes muust tarbimismaksust ega tehta nende maksude tagasimakseid. Käesoleva direktiivi kohaldamisel loetakse, et direktiivi 77/388/EMÜ artikli 15 lõikes 10 osutatud tingimustel omandatud kaup vastab nendele tingimustele;

b) mida asjaomane isik on liikmesriigis, kust see eksporditakse, kasutanud vähemalt:

— kuus kuud enne elukoha vahetust mootorsõidukite (sealhulgas nende haagised), haagiselamute, vagunelamute,

([1]) EÜT C 267, 21.11.1975, lk 11.
([2]) EÜT C 53, 8.3.1976, lk 39.
([3]) EÜT C 131, 12.6.1976, lk 49.
([4]) EÜT L 145, 13.6.1977, lk 1.

lõbusõidulaevade ja eraisikutele kuuluvate õhusõidukite puhul,

— kolm kuud enne elukoha vahetust või lisaeluaseme sisseseadmist muu vara puhul.

Kuid punkti a teises lauses osutatud kauba suhtes võivad liikmesriigid eespool nimetatud ajavahemikke pikendada 12 kuuni.

3. Pädevad asutused nõuavad tõendeid lõike 2 tingimuste täitmise kohta mootorsõidukite (sealhulgas nende haagised), haagiselamute, vagunelamute, lõbusõidulaevade ja eraisikutele kuuluvate õhusõidukite puhul. Muu vara puhul nõuavad nad selliseid tõendeid ainult siis, kui on tõsised pettusekahtlused.

Artikkel 3

Imporditingimused

Vara importimine võib toimuda ühes või mitmes osas vastavalt artiklites 7, 8, 9 ja 10 sätestatud ajavahemike jooksul.

Artikkel 4

Importimisjärgsed kohustused

Imporditud vara ei tohi 12 kuu jooksul pärast maksuvaba importimist võõrandada, välja rentida ega laenutada, välja arvatud olukorras, mille puhul impordiliikmesriigi pädevad asutused loevad seda nõuetekohaselt põhjendatuks.

Artikkel 5

Teatavate varaliikide suhtes kohaldatavad eritingimused

1. Liikmesriigid võivad sätestada, et direktiivi 69/169/EMÜ [1] (viimati muudetud direktiiviga 82/443/EMÜ [2]) artikli 4 lõikes 1 loetletud kaupa tohib maksuvabalt importida ainult selles artiklis liikmesriikidevahelise reisimise korral ettenähtud kogustes.

2. Ratsahobuste, maantee-mootorsõidukite (sealhulgas nende haagised), haagiselamute, vagunelamute, lõbusõidulaevade ja eraisikutele kuuluvate õhusõidukite impordile antakse maksuvabastus ainult siis, kui üksikisik muudab oma alalist elukohta, viies selle impordiliikmesriiki.

Artikkel 6

Elukoha kindlaksmääramise üldeeskirjad

1. Käesoleva direktiivi kohaldamisel tähendab "alaline elukoht" kohta, kus isik tavaliselt elab iga kalendriaasta jooksul vähemalt 185 päeva seoses isiklike ja tööalaste sidemetega või, kui tööalased sidemed puuduvad, seoses isiklike sidemetega, millest ilmneb nimetatud isiku märkimisväärne seos tema elukohaga.

Kui isiku tööalased ja isiklikud sidemed on eri kohtades ja ta elab seetõttu järgemööda kahes või enamas liikmesriigis asuvates eri kohtades, loetakse tema alaliseks elukohaks tema isiklike sidemetega seotud kohta, kui ta sinna korrapäraselt tagasi pöördub. Viimati nimetatud tingimus ei pea olema täidetud, kui isik elab liikmesriigis kindla kestusega ülesande täitmiseks. Koolis või ülikoolis õppimine ei tähenda alalise elukoha muutust.

2. Üksikisikud tõendavad oma alalise elukoha kohaste vahenditega, näiteks isikutunnistuse või mis tahes muu kehtiva dokumendiga.

3. Kui impordiliikmesriigi pädevatel asutustel on kahtlusi seoses vastavalt lõikele 2 esitatud väidetega alalise elukoha kohta või kui nad soovivad teha teatavat erikontrolli, võivad nad nõuda mis tahes neile vajalikku teavet või lisatõendite esitamist.

II JAOTIS

ISIKLIKU VARA IMPORTIMINE SEOSES ALALISE ELUKOHA MUUTUSEGA

Artikkel 7

1. Artiklis 1 sätestatud maksuvabastus antakse artiklites 2–5 ettenähtud tingimustel isikliku vara impordile üksikisiku poolt seoses tema alalise elukoha muutusega.

2. Vara viimane importimiskord peab olema hiljemalt 12 kuud pärast alalise elukoha muutust.

[1] EÜT L 133, 4.6.1969, lk 6.
[2] EÜT L 206, 14.7.1982, lk 35.

III JAOTIS

ISIKLIKU VARA IMPORTIMINE SEOSES LISAELUASEME SISSESEADMISE VÕI SELLEST LOOBUMISEGA

Artikkel 8

1. Artiklis 1 sätestatud maksuvabastus antakse artiklites 2–5 ettenähtud tingimustel isikliku vara impordile üksikisiku poolt seoses lisaeluaseme sisseseadmisega.

Maksuvabastus antakse ainult siis, kui:

i) asjaomane isik on lisaeluaseme omanik või rendib seda vähemalt 12 kuuks;

ii) imporditav vara vastab lisaeluaseme tavalisele sisustusele.

2. Maksuvabastus antakse lõikes 1 nimetatud tingimustel ka, kui pärast lisaeluasemest loobumist imporditakse vara alalisse elukohta või teisele lisaeluasemele, eeldusel et kõnealune vara on tegelikult olnud asjaomase isiku valduses ja ta on seda kasutanud vähemalt 12 kuud.

Vara viimane importimine peab toimuma hiljemalt 12 kuud pärast lisaeluasemest loobumist.

Artiklit 4 ei kohaldata siis, kui vara reimporditakse.

IV JAOTIS

VARA IMPORTIMINE SEOSES ABIELLUMISEGA

Artikkel 9

1. Erandina artikli 2 lõike 2 punkti b teisest taandest, kuid piiramata artiklite 2–5 muude sätete kohaldamist, on isikul õigus saada artiklis 1 osutatud maksuvabastust isikliku vara importimise korral seoses abiellumisega liikmesriiki, kuhu ta kavatseb viia oma alalise elukoha, kui ta on selle vara omandanud või saanud oma valdusse vähem kui kolm kuud tagasi, eeldusel et:

a) importimine toimub aja jooksul, mis algab kaks kuud enne kavandatavat abiellumiskuupäeva ja lõpeb nelja kuu möödumisel tegelikust abiellumiskuupäevast;

b) asjaomane isik tõendab, et abielu on sõlmitud või on alustatud vajalike abiellumiseelsete formaalsustega.

2. Maksuvabastus antakse ka abielu sõlmimise puhul tavapäraselt tehtavatele kingitustele, mille on saatnud lõikes 1 sätestatud tingimustele vastavale isikule muus liikmesriigis kui impordiliikmesriigis alaliselt elavad isikud. Maksuvabastust kohaldatakse kingituste suhtes, mille ühikuväärtus ei ületa 200 eküüd. Liikmesriigid võivad siiski anda maksuvabastuse ka 200 eküü ületamise korral, kui iga maksust vabastatud kingituse väärtus ei ületa 1 000 eküüd.

3. Liikmesriigid võivad sellise maksuvabastuse andmise tingimuseks seada piisava tagatise esitamise, kui vara imporditakse enne abiellumiskuupäeva.

4. Kui üksikisik ei suuda tõendada abielu sõlmimist nelja kuu jooksul pärast esitatud abiellumiskuupäeva, tuleb importimiskuupäeval maksud tasuda.

V JAOTIS

PÄRIMISE TEEL SAADUD SURNU ISIKLIKU VARA IMPORTIMINE

Artikkel 10

1. Erandina artikli 2 lõigetest 2 ja 3, artiklist 4 ning artikli 5 lõikest 2, kuid piiramata artiklite 2, 3 ja 5 muude sätete kohaldamist, on pärimise teel (*causa mortis*) liikmesriigis asuva surnu isikliku vara omanikuks või kasutajaks saanud üksikisikul õigus saada artiklis 1 osutatud maksuvabastust selle vara importimise korral teise liikmesriiki, kus ta elab, eeldusel et:

a) üksikisik esitab liikmesriigi pädevale asutusele ekspordiliikmesriigi notari või muu pädeva asutuse väljaantud tõendi, et ta on imporditava vara saanud pärimise teel;

b) vara imporditakse hiljemalt kaks aastat pärast kuupäeva, mil vara läks nimetatud üksikisiku valdusse.

VI JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 11

1. Kuni direktiivi 77/388/EMÜ artikli 14 lõike 2 alusel vastuvõetud ühenduse maksueeskirjade jõustumiseni püüavad liikmesriigid nii palju kui võimalik vähendada impordiformaalsusi, kui üksikisik impordib selles direktiivis sätestatud piires ja tingimustel, ning püüavad vältida impordiformaalsusi, mis sisaldavad piiril märkimisväärset maha- ja pealelaadimist põhjustavat kontrollimist.

2. Liikmesriigid võivad säilitada ja/või kehtestada liberaalsemad maksuvabastuse andmise tingimused, kui on sätestatud käesolevas direktiivis, välja arvatud artikli 2 lõikes 2 sätestatud maksuvabastus.

3. Piiramata artikli 2 lõike 2 kohaldamist, ei või liikmesriigid käesolevast direktiivist tulenevalt kohaldada ühenduses maksuvabastust, mis on vähem soodne kui see, mida nad kohaldavad üksikisikute isikliku vara importimise suhtes kolmandatest riikidest.

Artikkel 12

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 1. jaanuariks 1984. Liikmesriigid teatavad neist viivitamata komisjonile. Kuid Kreeka Vabariik võib ühise käibemaksusüsteemi kehtestamiseni säilitada oma praegu kehtiva maksusüsteemi, eeldusel et välditakse topeltmaksustamist.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti, eelkõige artikli 11 lõigete 2 ja 3 kohaldamisest tulenevate õigusnormide teksti. Komisjon teatab viimati nimetatud normidest teistele liikmesriikidele.

3. Iga kahe aasta järel esitab komisjon, olles konsulteerinud liikmesriikidega, nõukogule ja Euroopa Parlamendile aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta liikmesriikides.

Artikkel 13

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 28. märts 1983

Nõukogu nimel

eesistuja

J. ERTL